

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2451** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на [фирма] и [фирма], представлявани от адв.Й. – САК, срещу Заповед № РТР21-РД56-47/26.02.2021г. на кмета на Район „Т.“-СО, с която на [фирма] е учредено право на прокарване на уличен канал през поземлен имот с идентификатор 68134.1007.544 /с нов номер по КК 68134.1007.1732/, попадащ в [улица] - о.т.210, собственост на оспорващите дружества, за обслужване на УПИ III-644,652, кв.69 по плана на м.“К. вада“ с обща площ на сервитута 108 кв.м.
Жалбоподателите молят за прогласяване нищожността на оспорената заповед, при условията на евентуалност – за отмяната ѝ като незаконосъобразна. Досежно направеното възражение за нищожност в жалбата се твърди, че заповедта е издадена без преди това да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая като в крайна сметка актът е издаден при пълна липса на законови условия и предпоставки. Съображенията за това са, че се нарушава забраната за влошаване на условията за застрояване в обслужващия имот като с прокарването на канала имотът им не може да се ограда. По отношение възражението за незаконосъобразност на акта се твърди, че той е издаден в нарушение на чл.35 АПК, като не е обсъдена възможността за друго техническо решение, съответно е приложен неправилно материалният закон – чл.193, ал.5, чл.73, ал.2 и чл.83, ал.2 ЗУТ.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Й., който претендира присъждане на направените по производството

разноски по представен списък. Допълнително мотивира, че не е доказано по делото законосъобразното изграждане на ревизионна шахта № 3, както и съществуващите проводи в имота. Съответните експлоатационни дружества давали никакви указания по какъв начин да се извърши съответния канал, които са без значение предвид липсата на доказателства за законност на изграждането и въвеждането в експлоатация. Отделно от това отново посочва, че мрежите на техническата инфраструктура следва да минават по уличната регулация като по този начин не пречат на ползването на имотите, което в случая не било съобразено. Счита, че каналът следва да се изпълни според варианта, предложен от вещото лице с изграждане на една допълнителна шахта в границите на уличната мрежа като тогава сервитутът няма да ограничи застрояването в имота на доверителите му. Тъй като заповедта е издадена с прилагане на друго техническо решение намира, че тя е законосъобразна и следва да бъде отменена.

Ответникът по оспорването чрез юрк.С. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображенията, изложени в писмено становище от 31.05.2021г. В допълнение сочи, че не следва да се взема предвид доводът на жалбоподателите относно течащата процедура по изменение на плана по регулация и застрояване, тъй като това е едно бъдещо несигурно събитие и е необосновано при наличието на имот без отреждане да се твърди, че се влошават благоустройствените му показатели. По отношение твърденията за законността на шахтата намира, че същите не са доказани и моли да не бъдат вземани предвид при постановяване на крайния съдебен акт.

Заинтересованата страна [фирма] чрез адв.С. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Намира, че изложените в нея твърдения не са подкрепени от доказателствата по делото. За проектирането на новоизграден канал сочи, че е нужно да се снабди инвеститора с изходни данни от [фирма], както и с указателно писмо от Н., с което изрично се посочва кои са съществуващите въведени в експлоатация шахти, както и трасето за изграждане на бъдещия канал. В настоящия случай от събраните по делото доказателства не на последно място и от съгласувания проект от [фирма] и Столична община се установило кои са съществуващите шахти, въведени в експлоатация, в т.ч. шахта № 3, както и е посочено трасето за изграждане на бъдещия канал. Всички данни, които се намират в подземния кадастър на Н. на въведените в експлоатация съоръжения на различните експлоатационни дружества се предполага, че са законно изградени. Въвеждането в подземния кадастър е функция на вече приети и въведени в експлоатация съоръжения, така че тези сервитути, които вещото лице е посочило, говори, че са законни щом са въведени в експлоатация и щом се ползват. Трасето на канала сочи, че се припокрива с тези сервитути като по никакъв начин не се влошават условията на застрояване в имота на жалбоподателите. Поради това счита издадения административен акт за законосъобразен и моли за отхвърляне на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С нотариален акт № 181, том II-1, рег.№ 3143, дело № 355/2008г. за покупко-продажба

на недвижим имот [фирма] се легитимира като собственик на 1/5 ид. част от ПИ пл.№ 1294, находящ се в [населено място], м.“К. вада“, нанесен в к.л. № 596, целият с площ от 3706 кв.м по скица, а по нотариален акт – 3770 кв.м.

С нотариален акт № 182, том II-1, рег.№ 3144, дело № 356/2008г. за покупко-продажба на недвижим имот жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик на 4/5 ид. части от ПИ пл.№ 1294, находящ се в [населено място], м.“К. вада“, нанесен в к.л. № 596, целият с площ от 3706 кв.м по скица, а по нотариален акт – 3770 кв.м.

Съгласно скица на поземлен имот № 15-197473/07.03.2019г. на СГКК-С. /л.40-41 по делото/, имот пл.№ 1294 е нанесен в одобрената кадастрална карта с идентификатор 68134.1007.544 с площ от 3760 кв.м, трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/. Имотът, съгласно скицата, граничи с улица.

Със заявление вх.№ ГР-94-И-9/22.01.2009г. от името на собствениците на имота е поискано даване на съгласие от компетентния орган за изработването на проект за ПУП за изграждане на офис-сграда. С последващо заявление от 28.10.2015г. е поискано одобряването на изработения проект за ПУП. На проекта за изменение на регулационния план, представен на л.47 по делото, имотът на жалбоподателите е показан като УПИ IX-1294, кв.62 и УПИ X-1294, кв.69. По делото не са ангажирани доказателства проектът за изменение на плана за регулация да е одобрен.

Съгласно извадка от действащия регулационен план за територията, в която попада процесния имот, представена на л.46 по делото, имотът на жалбоподателите попада в кв.62 и кв.69 като от източна страна граничи с [улица], а от западна – с улица част от второстепенната улична мрежа. Върху имота преминава сервитут на съществуващ канал – по цялата дължина на имота от източна посока. На представената на л.49 комбинирана скица за пълна или частична идентичност е показана в черна шриховка площта на сервитута, която попада в ПИ с идентификатор 68134.1007.544 – 108 кв.м.

По делото е приета като доказателство нотариална покана от [фирма] до оспорващите дружества за учредяване право на прокарване на временен път и отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през имота им. Съгласно констативен протокол от 30.09.2019г. на л.107 по делото представители на двете дружества не са се явили в кантората на нотариуса.

Предвид липсата на постигнато съгласие между собствениците на обслужвания и служещия имот, със заявление вх.№ РТР19-ТД26-2253/30.09.2019г., подадено от заинтересованата страна тя е поискала от кмета на Район „Т.“-СО издаването на заповед за право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура – уличен канал, през ПИ 68134.1007.544, попадащ в [улица] - о.т.210, между кв.62 и 69, м.“К. вада“.

С решение по Протокол № 3/29.07.2020г. на комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ /л.34 и сл./, е определена пазарна стойност на правото на прокарване на отклонението в размер на 12 622 лева. Със същото решение е направено предложение до ответника след влизането му в сила в частта за определеното обезщетение да издаде заповед на основание чл.193 ЗУТ за право на прокарване на уличен канал през ПИ с КИ 68134.1007.544 /с нов номер по КК 68134.1007.1732/ за обслужване на жилищната сграда в УПИ III-644,652, кв.69, м.“К. вада“. Видно от мотивите на този акт, за частта от ПИ с КИ 68134.1007.544 /с нов номер по КК 68134.1007.1732/, която попада в уличната регулация – за [улица] - о.т.210, между кв.62 и 69, няма проведена отчуждителна процедура.

С Решение № 6282/12.11.2020г., постановено по адм.д. № 7716/2020г. по описа на Административен съд София-град, поправено с Решение № 3425/26.05.2021г., е изменено решението по Протокол № 3/29.07.2020г. на комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ като е увеличена стойността на обезщетението на 27 806 лева без ДДС. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Последвало е издаването на обжалваната заповед, съобщена на жалбоподателите на 09.03.2021г., видно от разписка на л.32 по делото, като жалбата срещу нея е заведена в районната администрация на 10.03.2021г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице инж.А., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, се установява следното:

В конкретния случай пред УПИ III-644,652 от кв.69 няма уличен канал. При липса на съществуващ уличен водопровод и/или канализация пред фронта на имота се издават изходни данни от „Софийска вода“ за прединвестиционно проучване и указания от Н. за проектиране на уличен водопровод и/или канализация. В конкретния случай от [фирма] с писмо изх.№ ТУ-2509/20.07.2016г. във връзка с обект: Отводняване на УПИ III-644,652, кв.69, м.,„К. вада-запад“, дава следното становище: изграждането на кв.198 по ул. „о.т.210а-о.т.210“ /по идеен проект по част канализация на м.“К. вада-запад“/ в източна посока и заустване в предстоящия за изграждане нов канал ф900мм кл.411 по [улица]и отпадане по целесъобразност на кв.199.

От Направление „Архитектура и градоустройство“ с писмо изх.№ САГ16-БД00-1098-[1] от 18.10.2016г., е дадено становище /указания/ за отводняване на УПИ III-644,652 от кв.69: по задънена улица „о.т.210а-о.т.210“ да се изгради уличен канал с диаметър ф315мм /кв.198, 16м/ с начална върхова РШ при о.т. 211 /сградно канализационно отклонение при УПИ/ по улицата в северна посока до о.т.210. По улицата /о.т. 210 - о.т.212а - о.т.63б/ да се изгради уличен канал ф315мм /кл.197, 58м/ в участъка от о.т 210, по улицата в източна посока до о.т.212а и по улицата /о.т. 210 - о.т.212а - о.т.63б/ да се изгради уличен канал с диаметър ф400мм /кл.197-б, 33м/ в участъка от о.т 212а, по улицата в източна посока до о.т.63б и заустване в изграждащия се от Столична община част от уличен канал с диаметър ф900мм /кл.411/ по [улица]. Копие от скицата с изходни данни от [фирма] с вх.№ ТУ-737/20.11.2018г. е приложена в проекта, приет като доказателство по делото.

От анализа на приложения по делото инвестиционен проект вещото лице заключава, че имот с КИ 68134.1007.1732 се засяга само от сервитутната ивица на уличен канал - кл. 197-б , който клон е от ревизионна шахта /РШ/-4 до съществуваща РШ-3, намираща се в тревната площ в момента, но след изграждане на северния тротоар с ширина 1,5м, РШ-3 ще попада в тротоара. РШ-3 е свързана с канал Ф400 с РШ-13 от кл.411, изграден 2017г., в оста на [улица].

Новопроектираният канал физически не преминава през предвидения с ИПРЗ УПИ IX за магазини и офиси от кв.62. В частта на уличната регулация на пряката, която е свързана към уличния канал по [улица]е налице съществуваща ревизионна шахта - РШ-3. При това положение според експерта, е изключено Столична община и [фирма] да допуснат разкопаване на новоизградения [улица]и свързване директно към кл.411, минаващ под булеварда.

Експертът посочва, че освен посоченото в проекта трасе, съществува и втори вариант

за прокаране на канализационното трасе /кл.197-6/, при който трасето и сервитутната ивица могат да попадат изцяло в границите на уличната мрежа. При този вариант ще бъде необходимо да се изгради нова шахта на 3,0м южно от РШ-3, до оста на улицата по о.т.210 - о.т.212а и от тази нова шахта канала да се включи в РШ-3, като при този вариант не се засяга реконструирания през 2017г. [улица].

Анализирайки обаче сервитутните зони на съществуващите подземни проводи вещото лице установява, че сервитутната зона на новопроектирания канал се припокрива със сервитутните зони на съществуващите в участъка проводи на водопровода и на съществуващия канал, което обезсмисля и оскъпява всякакъв друг вариант, различен от така проектирания.

С така процесния сервитут не се засяга петното на сградата, посочено в проекта за ИПЗ, представен на л.48 от делото. Сервитутната зона на новопроектирания уличен канал засяга част от УПИ IX-1294, кв.62 /проектен/ и в тази му част не би могло да се изгражда ограда и допълващо застрояване, но се установява, че новата сервитутната ивица се припокрива със сервитутните ивици на съществуващите подземни проводи, поради което новият сервитут практически няма да влоши условията на застрояване в бъдещия УПИ IX-1294.

От огледа на място вещото лице е установило, че РШЗ е съществуваща и се намира в тревната площ на около 1м северно от съществуващия бордюр на пряката / [улица] - о.т.212а/ и на 4,40м в западна посока от бордюра на съществуващия тротоар на [улица]. Съществуващата РШЗ е извън границите на ПИ с КИ 68134.1007.1732.

В подземния кадастър, съхраняван в Н. РШЗ е отразена, но няма отразен подземен канал от РШЗ до съществуващата РШ13 при о.т.636.

При направената справка в подземния кадастър на [фирма] през м.декември 2021г. вещото лице е установило, че РШЗ е съществуваща и е свързана с подземен канал ф400мм с РШ13 при о.т.636 в оста на [улица]така, както е отразено в скицата им с изходните данни от м.ноември 2018г. и в инвестиционния проект. Видно от съгласуваните проекти и подземния кадастър в ПИ с КИ 681354.1007.1732, в частта до пряката без име между о.т.212 - о.т.212а, има следните съществуващи подземни мрежи: Водопровод ф 110 РЕ, изграден 2009г., отразен на отстояние 0,27м северно от съществуващия бордюр на пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/, но извън частта на проектния УПИ IX-1294. Размера на сервитутната ивица се определя съгласно чл.112, ал.2 от Закона за водите, а размера на разстоянията между водопроводите и други съоръжения от правилата на Наредба № 8/28.07.1999г. за правила и норми за разполагане на технически проводи и съоръжения в населените места, в която необходимите отстояния между водопроводи и други съоръжения се определя в Приложение № 1 за необходимите хоризонтални отстояния. Сервитутът е по 1м от двете страни до дървета и фундаменти на стълбове на технически проводи и по 3,5м от двете страни до фундаменти на сгради и съоръжения.

Съществува и Канализация ф315, изградена в частта на съществуващото пътно платно на пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/, на 0,32м северно от оста на улицата. Сервитутът съгласно наредбата е по 2,0м от двете страни до дървета; по 1,5м от двете страни до фундаменти на стълбове на технически проводи и по 3,0м от двете страни до фундаменти на сгради и съоръжения.

Съществуващ е и Газопровод ф63x5,8мм, изграден в частта на съществуващото пътно платно на пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/. Сервитутът, съгласно Приложение 3 към чл.7, ал.1, т.3 /№8, т.2/ от Наредба № 16/09.06.2004г. за

сервитутите на енергийните обекти е: А/ при стоманени газопроводи, несиметрично на оста му с ширина, представляващо сбора от радиуса на тръбата + 1,2м от едната страна и радиуса на тръбата + 4м от другата страна, и Б/ при всички останали случаи: симетрично от двете страни на газопровода с ширина 0,4м. Сервитутът съгласно Наредба №8/28.07.1999г. е по 1,0м от двете страни до дървета; до фундаменти на стълбове на технически проводи и до фундаменти на сгради и съоръжения.

Налице са Ел.кабели Ср.Н.20кV - трасето е отразено, че е изградено частично в съществуващото пътно платно на пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/ и частично в тревната площ от страната на проектния УПИ IX-1294. Сервитутът е по 1,0м от двете страни до дървета /при тротоари по-тесни от 5,0м/; по 2,0м от двете страни до фундаменти на стълбове на технически проводи и по 0,6м от двете страни до фундаменти на сгради и съоръжения.

Налице е трасе на Телефонни кабели /ТТ/ - трасето е отразено, че е изградено на 6,8м северно от оста на пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/ от страната на проектния УПИ IX-1294. Сервитутът е по 1,5м от двете страни до дървета; по 2,0м от двете страни до фундаменти на стълбове на технически проводи и по 0,6м от двете страни до фундаменти на сгради и съоръжения.

Посочените сервитути са най-малките хоризонтални разстояния, съгласно изискванията на Приложение № 1 към чл.6, ал.1, чл.8, чл.6, ал.1, чл.8 от Наредба № 8/28.07.1999г. за правила и норми за разполагане на технически проводи и съоръжения в населени места, която кореспондира с Раздел II Улични мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, чл.70 - чл.74 ЗУТ, Закон за водите и Наредба №16 за сервитутите на енергийните обекти.

На скица – Приложение №1 към заключението на СТЕ с жълт цвят са показани сервитутите на съществуващите подземни проводи, а с оранжев цвят е отразен сервитута на новопроектирания канал в частта на кл.197-6 по пряката на [улица]/без име между о.т.212 - о.т.212а/. Границите на процесния имот са повдигнати със зелен цвят. Сервитутът на газопровода попада в сервитутната зона на съществуващия водопровод и канал. Процесният проект на нов канал е съобразен с указателното писмо на Н. и изходните данни, предоставени от [фирма], както и с реално изпълнените на място ВиК мрежи.

По отношение възможността на ограждане на имота вещото лице е категорично, че съществуващите сервитути не позволяват в тази част от имота да бъде изградена ограда и да се извърши допълващо застрояване. Може да се постави лека ограда, която при необходимост от ремонтни работи да бъде премахвана временно.

По отношение поставения въпрос дали това предложение представлява икономически най-изгодния вариант вещото лице отговаря положително, с оглед това, че трасетата не засягат предвиденото основно застрояване, предложено с мотивираното предложение на жалбоподателите като практически нищо не се променя в техния имот с този допълнителен сервитут от гледна точка на ограниченията.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.2 ЗУТ, от лица, които

са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.215, ал.4 ЗУТ, с оглед данните за съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващите и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.193, ал.1 ЗУТ правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти се учредява с писмен договор между собствениците на поземлените имоти с нотариална заверка на подписите. Според ал.3 на с.р., когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на прокарване се учредява със заповед на кмета на общината.

В настоящия случай оспорената заповед е издадена на основание чл.193 ЗУТ и засяга имот, който попада в територията на Район „Т.“, от кмета на района, въз основа на предоставените му със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на Столична община, правомощия /достъпна на официалната интернет страница на Н./. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган и в пределите на предоставената му власт.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, доколкото в приложимия специален закон не са установени различни от посочените, изисквания към формата и съдържанието на акта. При издаването му не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон.

Както беше посочено по-горе, според разпоредбата на чл.193, ал.3 ЗУТ – приложимото правно основание, заповедта се издава, когато не е постигнато съгласие между собственика на имота, който ще се обслужва и собственика/собствениците на имотите, през които следва да премине отклонението и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно. Посочените условия следва да налице кумулативно, т.е. отсъствието на която и да е от двете предпоставки е пречка за издаване на заповедта.

В настоящия случай от доказателствата по делото се установи, че собственикът на обслужвания имот е отправил до собственика на служещия имот нотариална покана за сключване на договор по чл.193, ал.1 ЗУТ като на определената в поканата дата собствениците на служещия имот не са се явили в кантората на нотариуса.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установи, че е налице и друго техническо решение, но то е икономически нецелесъобразно, а освен това сервитутът на проектния канал се припокрива със сервитутите на изградени мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, подробно описани в заключението на вещото лице и не засяга предвиденото с проекта за изменение на действащия ПУП – план за застрояване, строително петно.

Проектното трасе съответства освен това на указания от Н. начин на отводняване, както и на предоставените от [фирма] изходни данни. Трасето на канала /проектен/ освен това, засяга в малка степен имота на жалбоподателите извън частта, предвидена за отчуждаване за реализиране на [улица] /комбинирана скица на л.49 по делото/.

Възприетото от ответника техническо решение не уврежда съществуващи сгради и строежи и няма да наруши установения траен начин на ползване на ПИ с КИ 68134.1007.544 на първо място, тъй като имотът към момента не е урегулиран, и на следващо място тъй като тази част от имота не е предвидена за застрояване, видно от проекта за изменение на ПУП-ПРЗ /комбинирана скица на л.49/. В голямата си част сервитутът, както се посочи, попада под новопредвидената улица, която макар и да не е реализирана към момента, не е отпаднала като отреждане от действащия ПУП.

Налице са доказателства и за изпълнено от ответника изискването по ал.8 на чл.193 ЗУТ. Съгласно посочената разпоредба цената на учреденото право по ал.3 се определя по реда на чл.210 и се заплаща преди издаване на заповедта. В настоящия случай това е направено с решение по Протокол № 3/29.07.2020г. на комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ /л.34 и сл./, като с Решение № 6282/12.11.2020г., постановено по адм.д. № 7716/2020г. по описа на Административен съд София-град, поправено с Решение № 3425/26.05.2021г., е изменено решението по Протокол № 3/29.07.2020г. на комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ като е увеличена стойността на обезщетението на 27 806 лева без ДДС. Решението не е обжалвано и е влязло в сила, а на л.23 по делото е представено удостоверение № 1213/05.02.2021г., издадено от нотариус И. Н. с район на действие СРС, № 040 в регистъра на Нотариалната камара, съгласно което заинтересованата страна [фирма] е превело в специална доверителна сметка с титуляр нотариуса, сумата в размер на 12 622 лева и допълнително на 04.02.2021г. още 15 000 лева.

Предвид изложеното, съдът в настоящия му състав приема, че са били налице фактическите основания за издаване на оспорения акт, което обуславя извод за неговата законосъобразност и съответно отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Неоснователно предвид разпоредбата на чл.193, ал.3 ЗУТ и установените факти по делото е възражението на жалбоподателите за нищожност на оспорения акт като издаден при пълна липса на законови условия и предпоставки.

Що се касае до възражението за нарушение на чл.193, ал.5 ЗУТ, то също е неоснователно по съображенията, изложени по-горе. Посочената разпоредба предвижда, че с прокарването на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура не могат да се влошават условията за застрояване на поземлените имоти, да се препятства установеният начин на трайно ползване на поземлените имоти и да се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради, освен ако това не е изрично уговорено между собствениците с договора по ал.1. Както се посочи по-горе, трасето на проектирания канал не засяга предвиденото с проекта за изменение на ПУП застрояване в имота. То единствено ограничава вида на оградата, която може да бъде изпълнена в тази част от имота, но ограничението не е последица

единствено от сервитута на процесния канал, а от съвкупността от сервитути на място. В допълнение следва да се посочи, че съгласно нормата на чл.48, ал.7 ЗУТ към улицата височината на плътната част на оградата трябва да бъде до 0,6 м, което принципно изключва възможността за направа на плътна ограда в посочената част от имота – към новопредвидената, но неизпълнена улица. Не е налице и нарушение на чл.73, ал.2 ЗУТ. Според нея при неприложена улична регулация при необходимост строителството на нови или реконструкцията на съществуващи проводи за съответната територия, с изключение на преносни проводи, може да се допусне като временно захранване по съществуващо положение на терена с нотариално заверена декларация на възложителя (или на съответното експлоатационно дружество) за доброволно изместване за негова сметка при бъдещата реализация на подробния устройствен план. Подобно решение в случая е очевидно икономически нецелесъобразно, освен това би било в нарушение на чл.83, ал.2 ЗУТ, според който водоснабдителните и канализационните мрежи в населените места се проектират като улични мрежи и при спазване разпоредбите на глава четвърта, раздел II. В конкретния случай уличната регулация е приложена с изключение на новопредвидената [улица] - о.т.210. Сервитутът на канала минава по уличната регулация – посочената [улица] - о.т.210 с минимално засягане на процесния имот. Вариантът, при който трасето и сервитутната ивица могат да попадат изцяло в границите на уличната мрежа обаче налага изграждането на нова шахта на 3,0м южно от РШ-3, до оста на улицата по о.т.210 - о.т.212а и от тази нова шахта канала да се включи в РШ-3, който вариант обаче е икономически по-неизгоден.

При този изход на спора на жалбоподателите не се следват разноски. Такива се следват на ответника и заинтересованата страна, но с оглед обстоятелството, че не е поискано присъждането им, съдът не дължи произнасяне по въпроса.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] и [фирма] срещу Заповед № РТР21-РД56-47/26.02.2021г. на кмета на Район „Т.“-СО.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: